

F. t. l. vedr. miljøbeskyttelse

I praksis er det grønne regnskab et papirregnskab, hvilket svækker udbredelsespotentialt og muligheden for at anvende oplysninger på tværs af regnskaberne.

I lovforslaget om grønne regnskaber fra 1995 blev det lagt til grund, at regnskabspligten skulle gælde for virksomheder, der kunne betegnes som »store og miljøtunge« på grund af deres størrelse og miljømæssige påvirkning af det ydre miljø. Denne afgrænsning blev fastholdt i 2001. Der henvises til Folketingstidende 1994-95: 2270, 2790, 5760, 5943; A 1677; B 574 og Folketingstidende 2000-01: 577, 5358, 5854; A 1225; B 653; C 439.

Koncerner kan i dag udarbejde et samlet grønt regnskab for hele koncernen, idet der dog skal ske særskilt rapportering for hver enkelt virksomhed i koncernen, der skal udarbejde et grønt regnskab. Der skal blandt andet rapporteres om basisoplysninger, miljøforhold, klager, vilkårsovertrædelser og egenkontrol.

Bekendtgørelsen om grønne regnskaber fastsætter også en række krav om formen af oplysningerne, herunder at de skal være forståelige for en fagligt ikke-kyndig læser. Der skal som udgangspunkt bruges absolute tal, men visse tal kan indekseres. Sker dette, skal det oplyses i det grønne regnskab.

Tilsynsmyndigheden efter miljøbeskyttelsesloven kvalitetsvurderer udvalgte oplysninger i det grønne regnskab på baggrund af det kendskab, myndighederne i forvejen har til virksomhederne, og kommer med en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne er korrekte og fyldestgørende. Hvis oplysningerne ikke vurderes at være tilfredsstillende, skal der være en dialog mellem myndigheden og virksomheden herom, inden myndigheden afgiver den endelige udtalelse.

EMAS-registrerede virksomheder, der skal aflægge grønt regnskab, kan lade deres verificerede EMAS-redegørelse træde i stedet for det grønne regnskab, og de skal ikke indhente en myndighedsudtalelse, men blot indsende redegørelsen til tilsynsmyndigheden til orientering.

Virksomheder, der ikke har pligt til at aflægge grønt regnskab, kan vælge at gøre det frivilligt. Regnskabet skal i så fald være i overensstemmelse med bekendtgørelsens krav.

Reglerne om grønt regnskab bidrager til Danmarks opfyldelse af artikel 5 i konventionen om borgernes miljørettigheder (Århuskonventionen), konkret udmøntet i Protokol af 21. maj 2003 om et register over udledning og overførsel af forureningsstoffer (PRTR-protokollen) og PRTR-forordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register

over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EU-Tidende, nr. L 33, side 1).

Danmark er blandt andet forpligtet til at opbygge et internetbaseret offentligt tilgængeligt forureningsregister med oplysning om bestemte udledninger og affaldsmængder fra konkrete virksomheder og sende oplysningerne til EU, hvor de offentliggøres i et fælles europæisk register.

Efter protokollen skal oplysningerne rapporteres for den enkelte virksomhed og samles i et nationalt dansk forureningsregister. Forordningen forudsætter dette arbejde gennemført, hvorefter det påhviler medlemsstaterne at sende oplysningerne frem til det europæiske PRTR-register. Til opfyldelse af denne forpligtelse lægger Miljøstyrelsen udvalgte oplysninger fra de grønne regnskaber ind i det nationale forureningsregister og vidererapporterer dem til EU's forureningsregister.

De supplerende regler til PRTR-forordningen om rapportering i Danmark findes i dag i bekendtgørelse nr. 132 af 7. februar 2007 om et register over udledning og overførsel af forurenende stoffer (PRTR). PRTR-bekendtgørelsen giver mulighed for at aflevere PRTR-oplysningerne i anden nærmere angiven form, herunder i det grønne regnskab eller en EMAS-redegørelse.

PRTR-forordningen og -protokollen indeholder en liste over 91 konkrete stoffer, som skal rapporteres, hvis udledninger enten i luftform eller via spildevand overskrider den angivne tærskelværdi for det enkelte stof.

Affald rapporteres samlet som årlige mængder, og opdeles på farligt og ikke-farligt affald.

Udledning til jord er også rapporteringspligtigt, men denne form benyttes ikke i Danmark, bortset fra nedsvivning af spildevand, som ikke er omfattet af rapporteringsforpligtelsen.

Det skal fremgå, om data er målt, beregnet eller anslået, samt hvilken konkret analyse eller beregningsmetode, der er brugt til at opgøre udledningerne og affaldsmængderne.

Rapporteringen til PRTR-registrene er årlig og følger kalenderåret. Endvidere er der krav om, at baggrundsinformation, beregninger, måleresultater mv. opbevares i mindst fem år på virksomheden.

Som udgangspunkt har virksomheden ansvaret for at sende kvalitetssikrede oplysninger til den kompetente myndighed (Miljøstyrelsen), som skal kvalitetsvurdere oplysningerne, inden de offentliggøres og sendes videre til EU.